

NJSK

norsk japansk spisshund klubb

NJSK medlemsblad nr. 2 2021

Styret

Leder

Espen Aasland

Nestleder

Nora Kristin Pedersen

Sekretær

Sissel Marie Saua

Kasserer

Ket Risa

Styremedlem

Christoffer Hajum

Styremedlem

Anne Svensen

Styremedlem

Ann-Helen Sørensen

Varamedlem

Kine Gismervik

Innhold:

- 03 Leder
- 04 Fra redaksjonen
- 05 Styrepresentasjoner
- 06 Julegavetips til hunden
- 09 Fersk i utstillingsringen
- 10 Julegavetips
- 12 Julehilsner fra medlemmene
- 20 Norsk sommer og ferie med JS
- 24 Kaito
- 26 Norsk Vinner 2021
- 28 Spesialen 2021
- 34 NKK Sandefjord
- 37 Zina og Foxie
- 38 Humorbilder
- 40 Spørrespalten
- 42 Passeringstrening
- 46 Champions
- 53 Vintervettregler

LEDEREN

Hei, alle!

Her kunne en nesten fått følelsen av at det er mer nedoverbakker en oppoverbakker, selv om geologene en gang for alle har bekreftet at det definitivt ikke er tilfellet. Det er en liten langweekend til våre naboer i DK, og en kjapp 3-dagers hundeevent i Herning det siktes til. Undertegnede med følge og reisefølge startet i alle tilfeller turen med ett smell, da gummien på den ene campingvognfelgen fant det for godt å forlate oss i 70-sonen. Etter et kjapt dekkbytte kom vi oss nå over Skagerak og videre mot Herning, da nyhetene om ett massivt corona-utbrudd fort kunne sette en stopper for arrangementet. Det ble innført en mengde restriksjoner i DK fra fredag, herunder coronapass på alle arrangement over 200 deltakere, alle puber og restauranter m.m., samt at en del nordmenn murret om 10-dagers karantene ved hjemreise da Danmark ble aldeles blodrødt. Dette stemte heldigvis ikke, til tross for utvidede kontroller ved innreise til moderlandet igjen. Det som i alle fall er sikkert, er at det er i oppoverbakker det går oppover, og muligens også følelsen av at dette gjelder corona-trykket til tider.

Nå er det i alle tilfeller sånn at vi nærmer oss jul, og alt tilbehøret som følger den tiden, ofte til glede for både to og firebeinte (nyttår er i hovedsak som oftest unntaket). I forkant av desember kommer stort sett også RS i NKK, og selv om det i 2021 er ett langt en-dags opplegg, er det mange saker til votering, og forventelig en del lange diskusjoner rundt enkelte saker (når dette bladet kommer ut, er jo som kjent RS over for i år), men det er ofte lurt å følge utviklingen i en del saker som jo i aller høyeste grad angår oss hundeeiere. Som for eksempel hundeloven, dyrevernsloven, lover om avl/oppdrett, registrering av skader/sykdommer i Vetweb, og prosent regler i forbindelse med oppdrett (nå er riktignok 12,5 % regelen trukket tilbake på grunn av saksbehandlingsfeil, men mye tyder på at den kommer tilbake).

Når dere har bladet i hånden er jo også NKK Sandefjord tilbakelagt, og for mange markerer det slutten på dette utstillingsåret. Blant annet har Letohallen fått nye eiere, og har i den forbindelse valgt å slutte med hundeutstillinger, som det tradisjonelt har vært mange av der i desember og januar. Når det er sagt, så er det mange klubber som jobber iherdig i Østlandsområdet med å finne nye lokasjoner, og det er nesten like sikkert som banken at blant annet Drammen Hundepark og Vikersund Hoppanlegg vil ha mange utstillinger i årene som kommer.

Det er jo slik at menneskets beste venn er mye mer en hundesport og utstillinger, og de fleste benytter tiden best til turer og kos i fjell og vidder, i byer og skoger, på strender og fjorder. Det som i alle tilfeller er sikkert, er at vi alle kommer hjem med verdens mest fantastiske hunder, samme hvor ferden har tatt oss, og slik kommer det til å være også inn i 2022.

Ha en fantastisk fin vinter, jul og ett kjempegodt nytt år.

Mvh Espen

Fra redaksjonen

Vi søker redaktør!

Vil du bidra til å gjøre medlemsbladet enda bedre? Vi søker redaktør som vil jobbe med bladet, blant annet med å skrive og samle inn saker og bilder. Er dette noe for deg? Ta kontakt med leder Espen på e-post leder@japansk-spisshund.net.

Julehilsen fra de assisterende redaktørene

Nå nærmer julen seg, atter en gang!

Selv om menneskene mine kanskje

synes det siste året har vært litt kjedelig til tider, så har jeg hatt det helt topp! Vi har vært enda mer på hytta og på landet enn før. Og nå gleder jeg meg sånn til jul! Jeg får alltid masse fine gaver. Og jeg skal få feire jul med min beste venninne, en stor collie. Heldigvis er hun veldig tålmodig, for jeg elsker å tøyse med henne, og vil gjerne leke hele tiden, he he.

Ellers er jeg og de andre assisterende redaktørene veldig glade å ha fått Ozu med på laget! Men vi vil også gjerne ha med flere som kan hjelpe oss med bladet.

Julehilsen fra assisterende redaktør Shugo

STYRET

Espen Aasland

Hei,

Nå er det slik at jeg forså vidt har blitt presentert tidligere, samtidig kommer det nye medlemmer til, og tidene forandrer seg stadig

Espen Aasland – 48 år gammel, født og oppvokst på Bryne, hvor jeg fortsatt bor. Samboer med Ket Risa og ett barn – en gutt på straks 21 år. Utdannet byggmester, og jobber som byggeleder/prosjektansvarlig. Av hobbyer utenom hund, så spiller jeg trommer og spilte i rundt 15 år aktivt datt.

Når det kommer til hund. så er historien sånn noenlunde slik att mine foreldre drev med Schæferhunder når jeg var liten, og når jeg var rundt 12 år ble det kjøpt inn en St. Bernhard tise. Så kom 18-årsalderen, og det var på tide å flytte ut og få seg egen hund. Nå ble historien slik at jeg overtok en to år gammel St. Bernhard hannhund som ble hos meg i 10 år. Så ble det husbygging og opphold noen år, før vi skaffet oss først en Leonberger hannhund og så tre år etterpå en Pyreneer tise. De ble også her til de begge var 12 og 13 år gamle. Innimellom disse hundene begynte vi å anskaffe oss de rasene vi har i dag – Newfoundlandshunder og Japansk Spisshund. Det har vært en kjekk tid, men selvfølgelig også noen skjær i sjøen. I alle tilfeller har vi per nå ni Japanske Spisshunder og 3,5 Newfoundlendere. Fem kull har det også blitt der vi har beholdt totalt fem stykker selv.

Mellom hyttebygging/hytteturer, utstillinger, turer og grooming med mer, har det også blitt tid til kynologikurs, oppdretter-skolen, organisasjonskurs og noen handlerkurs. Er også autorisert ringsekretær. Jeg er leder i Norsk Japansk Spisshundklubb på andre året, og tidligere leder i Norsk Newfoundlandshund Klubb, der jeg pr nå er nestleder, sitter i utstillingskomiteen til SBK og har vært instruktør for utstilling hos SBK i to år.

Sissel Marie Saua

Hei,

Sissel heter jeg, og fungerer som sekretær i klubben. Jeg er blitt hele 60 år. Jeg er født og oppvokst i Tana i Øst-Finnmark. Hit flyttet jeg tilbake for 22 år siden, etter å ha bodd rundt om i landet i mange år. Jeg er gift og har fem egne barn i alderen 41 – 18 år, pluss tre bonusbarn og en haug med barnebarn, både bonus og biologiske. Til daglig jobber jeg som økonomisjef i nabokommunen.

Jeg kjøpte den første japanske spisshunden for 11 år siden. Da hadde jeg sett på frokost-tv, og programlederen der som hadde med seg sin datters japanske spisshund. Jeg ble så fasinert av denne flotte hunden som bare tuslet rundt og var så rolig. Jeg forelsket meg helt, og jakten begynte. Vi fant en valp i Sverige, og vi hentet Embla hjem til oss i juli 2010. Det var kjærlighet ved første blick, og i dag har vi seks JS hjemme hos oss. To av disse bor helt eller delvis hos andre i familien. Den minst kortreiste kommer fra Toms i Sibir. I tillegg har vi en valp som skal bli boende hos oss, og en Jämthund til elgjakt.

Jeg har gått NKK sin oppdretterskole. Jeg har NKK sin klikkertrenerutdanning og har gått ulike kurs i alt fra smeller, agility, handler og rallylydighet. Tiden strekker ikke til å gjøre alt jeg har lyst til hele tiden, men noe blir det.

Ket Risa

Ket Risa, bor på Bryne, er 50 år ung, har to voksne barn, er samboer med Espen Aasland og hundegal. Som 18-åring fikk jeg min aller første rasehund; en Pekingeser. Den var helt sort, og hadde saksebitt. Så utstillingskarriere og avl ble det lite av. Cudjo blei bare fem år, da han i en ulykke blei overkjørt av en bil. Nestemann jeg kjøpte, var en flott Cavalier king charles spaniel, som var en kjempefin hannhund, men med alderen viste det seg at han hadde to sett med tenner. Så også her blei utstillingskarriere og avl kansellert. Prince blei 13 år.

Men interessen for utstilling ga ikke slipp, så i 2002 reiste vi (meg og Espen) og hentet en flott Leonberger hannhund. Han utviklet seg kanonbra, men hadde en ulykke da han kun var 4 mnd., som gav stopper for utstilling samt avl. Ozzy blei 12 år.

Når vi hadde Leonberger, fikk vi også en veldig flott Pyreneer-tispe i 2006. Hun var fra topp oppdretter, men av «amerikanske» linjer, så hun hadde ikke de helt typiske rasetrekkene som vi er vant med. Hun var og en omplasseringshund, så hun var litt «nervøs/skeptisk» til nye personer, så etter ett par turer i utstillingsringen, med noe varierende resultater, bestemte vi oss for at vi ikke ønsket å bruke henne i avl, det viste seg å være lurt, da både ho, og hele kullet til slutt døde av kreft. Tøsa blei 12 år før hun døde av kreft i jurene, med spredning.

MEN i 2014 kom vår første japansk spisshund. Han var en stor og flott gutt. Han gjorde det veldig bra på utstilling, så nå var vi bitt totalt av basillen. Avlsmessig har han og fire flotte kull etter seg, og flere som har vist interesse for å bruke han i framtiden. Bonzo aka Dexter, er nå norsk og Dansk U Champion. Disse JS'ene fasinerte meg så utrolig mye, så allerede året etter, kjøpte vi en kjempeflott tispe, Moneva's Adorable Demiyah Of Nikita aka Vikky, hun er også både Norsk og DK U Champion, også hun har gjort det særdeles bra på utstilling samt i avl.

Men molosser-savnet var stort, vi valgte å kjøpe oss en Newfoundlender, og etter å ha brukt masse tid på å finne rett oppdretter og linjer, fant vi en fantastisk hannvalp. I 2015 hentet vi han hjem, Bikkjehaugen's Adorable Balder, og han har vel vunnet det meste vi har stilt han på, og det er mye. Han har flere CACIB osv., er N UCH og DK UCH.

Newfoundlandshund traff oss også helt i hjertet med sin flotte kropp, pels og lynne, så i 2016 hentet vi en hvit/sort tispe, Bikkjehaugen's Incredible Ronja aka Ronja. Hun var fantastisk på alle måter, og blei kjapt lederen av flokken vår. Ronja blei bare fire år på grunn av sykdom i ledd/hofter.

I 2018 tok jeg en tur til Russland og Moskva, for å hente to japanske spisshunder, to tisper, fra to forskjellige kull, hos en meget kjent oppdretter, Baltik Lain. Disse er veldig typisk japansk/japansk utseende. Dette var linjer vi ønsket inn hos oss, men den ene hadde patella, grad 2 på den ene foten, så hun blei ikke vurdert i avl, og utstillingsmessig var hun nok en tanke for «sneipete» i hodet. Men sistemann, Baltik Lain Victory Dance aka Hannah, hun har gitt oss masse flotte resultater i utstillingsringen, samt to fantastiske kull.

Vi har hatt til nå kun fem kull på våre japanske spisshunder, ett kull på 2. grenrasjon. Vi har i hvert kull, beholdt en valp, da vi har brukt masse tid på å finne rette kombinasjoner osv., og vi lager heller ikke kull kun for salg, men med tanke på å beholde gener og linjer selv. ALLE valper, der eldste er nå blitt tre år, har gjort det veldig bra i utstillingsringen, men pga. Covid 19, mangler vi et lite Cert for å bli N UCH, men har stor Cert og de små. Alle valper fra oss, har også fått bemerket: «veldig godt rasetypiske trekk, samt fantastisk flott gemytt».

Oppsummert så har vi nå: to Newfoundlendere og ni Japansk Spisshunder

Utdannelse/kurs:

- NKK instruktør kurs, 2015
- NKK kynologi kurs 2016
- NKK avl og oppdrett del 1, 2018
- NKK avl og oppdrett del 2, 2020
- NKK ringsekretær kurs 2018
- NKK Organisasjonskurs 2019
- Flere handlerkurs

Jeg har jobbet som utstillingstrener i flere år for SBK (Sør-Rogaland brukshund klubb). Jeg har også jobbet som autorisert ringsekretær i flere år.

Min største interesse er selvfølgelig hundene, samt utstilling i innland og utland. All min tid går med på å trene og stelle våre hunder. Vi har en hytte på fjellet som vi bruker mye, der hundene kan kose seg maks med vann og masse natur.

Avl og oppdrett er vi relativt nybegynnere i, men vi har per nå masse bra tisper samt flere flotte hannhunder, så i framtiden håper vi på masse valper, også på Newfoundlandere. De fem kullene vi har fått er det vakreste vi har vært med på – det var en utrolig spennende tid, med parring, venting og så til slutt; fødsel og valper. Magisk. Og de åtte ukene etterpå gikk så alt for fort, men så utrolig kjekke uker.

Utenom hund, er jeg i 100 % stilling som Teknisk Tegner/Cad Operator, i et oppmålingsfirma, jeg har stort flott kontor som kun jeg disponerer, så her har jeg hundene med, samt nå i Covid 19, har jeg hatt masse hjemmekontor, som bare er positivt for min del, og når vi har valper har jeg og hjemmekontor.

Tøs og Ozzy (Cubilon's Madikken Maternel og St.leocoll's Amigo-boy)

Vikky (Moneva's Adorable Demiyah Of Nikita)

Balder, Tøs og Dexter (Bikkjehaugen's Gorgeus Balder, Bonzo og Cubilon's Madikken Maternel)

Ronja <3 (Bikkjehaugen's Incredible Ronja)

Balder (Bikkjehaugen's Gorgeus Balder)

Dette er Dexter (Bonzo)

Ann-Helen Sørensen

Jeg heter Ann-Helen Sørensen, er 43 år og bor i Harstad. Jeg er styremedlem og valpeformidler i klubben og dette blir nå mitt femte år i styret.

Litt kort om meg selv: Jeg kommer fra en liten bygd utenfor Harstad som heter Aun. Helt siden jeg var lita har jeg hatt en stor forkjærlighet og interesse for dyr, og jeg har vært så heldig å få vokse opp med både hester, sauer, katter pluss mange fler. Men det var hund som skulle bli min store lidenskap og hobby i voksen alder.

Storm er vår første japaner. Lite ante jeg hva han skulle komme til å bety for oss da han kom som en frisk vind inn i våre liv. Med sitt gode humør og vakre vesen falt vi pladask for rasen som vi har hatt nå i syv år. I 2018 fikk jeg og min datter Caroline vårt kennel navn Nordic Diamond og har hatt to kull siden. Flokken vår har vokst seg større siden da, i dag har vi fem japanere: Storm, Elza, Alva og Bianca som bor hjemme., og Akito som bor hos forvert.

Til daglig er hundene våre først og fremst familiehunder. De er sammen med oss overalt hjemme, på turer/ reiser og lever som høyt elskede familiemedlemmer. Ellers er jeg aktiv i den lokale hundeklubben vår i Harstad, da mest innenfor utstillingsgruppen som jeg har vært med på å lede utstillingstreningene for de siste årene. Det blir også endel reiser på utstillinger gjennom året som er veldig gøy. Der man treffer mange vakre hunder, og ikke minst den sosiale biten sammen med hyggelige hundefolk som deler samme interesse og lidenskap.

Anne Svensen

Mitt navn er Anne Svensen. Jeg er 44 år og bor på det forblåste vestland med samboer, hund og katt. Jeg jobber som innkjøper i oljebransjen, utenom hund bruker jeg en del tid på gaming, bøker og tv-serier.

Jeg har vært hundeinteressert hele livet og fikk min første hund på slutten av 90-tallet, en blandingshund jeg kalte Vinnie. Jeg hadde henne i 14 år. To år senere var jeg klar for ny hund og valget falt da på japansk spisshund. Jeg har alltid syntes de var fine og da jeg leste om dem så virket de som en rase som passet for meg der og da – enkle og læringsvillige, men uten å være for krevende. Så da kom min nåværende japaner Ozu i hus, han er i dag 9 år gammel.

Jeg fikk et lite sjokk da jeg endte opp med en liten pelsdott som både hadde masse egne meninger og som også syntes verden med alle dens folk og hunder var temmelig skummel. Det ble derfor flere kurs på meg for å finne verktøy som kunne gjøre min hund tryggere og hundeholdet enklere.

Dette tente en gnist i meg for hundetrening generelt og nå ni år senere så er jeg utdannet hundetrainer med videreutdanning innen problematferd, har tatt masse kurs og seminarer de siste årene, holder kurs og privattimer og trener egen hund.

Med Ozu har jeg konkurrert i rallylydighet til Elite-nivå før vi pensjonerte oss. Nå fokuserer vi mest på nesarbeid som smeller og nosework, samt at vi koser oss litt med brukstrening. Innenfor hundetrening så brenner jeg for hverdagslydighet, problematferd og å vise at også små hunder kan brukes og gjøre det godt i hundesporter.

Jeg har erfaring fra styrearbeid og har tidligere sittet i styret i flere andre hundeklubber - blant annet Norsk Japansk Spisshund klubb Akt. Vest. Jeg ble valgt inn som styremedlem i japanerklubben ved forrige årsmøte og vil takke for tilliten!

FERSK I UTSTILLINGSRINGEN

Av Jenny Christine Hildrum

Da vi fikk valp i hus var vi begge enige om at vi ikke skulle stresse med utstilling. Vi skulle ha en hund som skulle få være familiehund, med et lite håp om å kvalifisere oss som besøksvenn med hund når hun ble gammel nok. Så kom pandemien i 2020 og alt av utstillinger ble lagt litt på is, det samme med utstillingstreningene og alle kursene som pleide å reklameres for her i nabolaget.

På impuls meldte vi oss på et valpeshow som gikk over all forventning til tross for manglende trening og erfaring. Lilith strålte i ringen til tross for at det pøsregnet den dagen. Så stengte landet igjen og vi glemte hele utstillingsbiten helt til juni i år. Nesten ett år på datoen siden vi hadde vår første runde i ringen var vi påmeldt på vårt første og siste juniorklasse i Sandefjord.

Med koronarestriksjoner så var det langt mellom folk rundt ringen, men vi hadde en kjempefin dag. Det var nok her jeg ble skikkelig hektet også. Før vi visste ordet av det var vi påmeldt til ganske mange flere utstillinger i løpet av året. Det som skjer i ringen er gøy uansett hvordan det går, men for meg er nok det sosiale rundt ringen som jeg gleder meg mest til når jeg ser at det nærmer seg en utstilling.

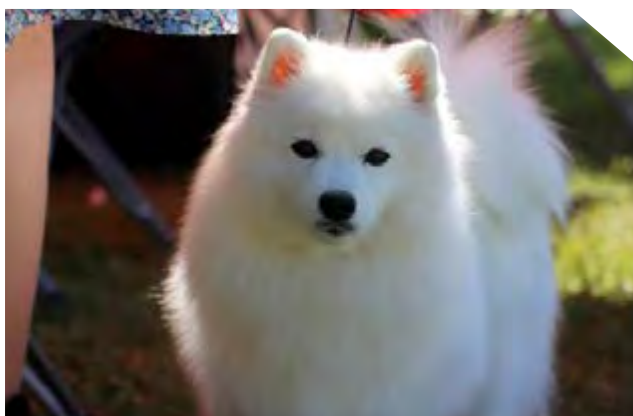
Det å få bli kjent med fantastiske mennesker og hundene deres, å få være med og heie på hverandre. Mennesker som med glede hjelper og deler tips for sånne småforvirrete surrehoder som

glemmer å puste når man skal inn. Det har nok vært den største premien for oss i år.

Tusen takk til alle dere som er med og sprer glede og motivasjon rundt ringen. Det er dere som gjør utstilling gøy.

Sitter du på gjerdet og lurer på om det kan være noe for deg, men ikke vil dra alene? Si ifra, det er mindre skummelt når man drar med noen.

Vi gleder oss til neste gang.

Julegavetips

til hunden

Julegenser
Rusta
99,90 kr

Nisseleke
Jula
59,90 kr

Snømannleke
Musti
79,90 kr

Kosedinusaur
Musti
89,90 kr

Stor tyggepinne
Musti
99,90 kr

Hundeteppe
Jula
99,90 kr

Julegavetips

til hundeeieren

Dirty dog dørmatte
Petworld
329 kr

Hoftebelte
Petworld
379 kr

Kakeformer
NKK-butikken
169 kr

Bok - med hund
på utstilling
NKK-butikken
349 kr

Curli LED-lys
NKK-butikken
275 kr

Refleksvest
Musti
89,90 kr

Julehilsner fra medlemmene

Yuki vil ønske alle en riktig god jul og et godt nytt år, men spesielt til mamma Lilly og oppdretter Cathrine Berglund hos Kennel Jamasti. Sender også en ekstra julehilsen til alle kullsøsken!

God jul til alle bladets lesere, fra Shiko, Karitte og Geir Hyllmark

**Merry
Christmas
&
Happy
New Year!**

Best wishes
Kennel Wilmaya
Tone & Tore

*Julehilsen fra
kennel Northern Glow*

Siri, Lina & Foxie

*God Jul & Godt nytt År
fra oss på
Kennel Donåsen*

Monica Skauby, Samstadvegen 192, 7580 Selbu. Tlf. 913 43 654

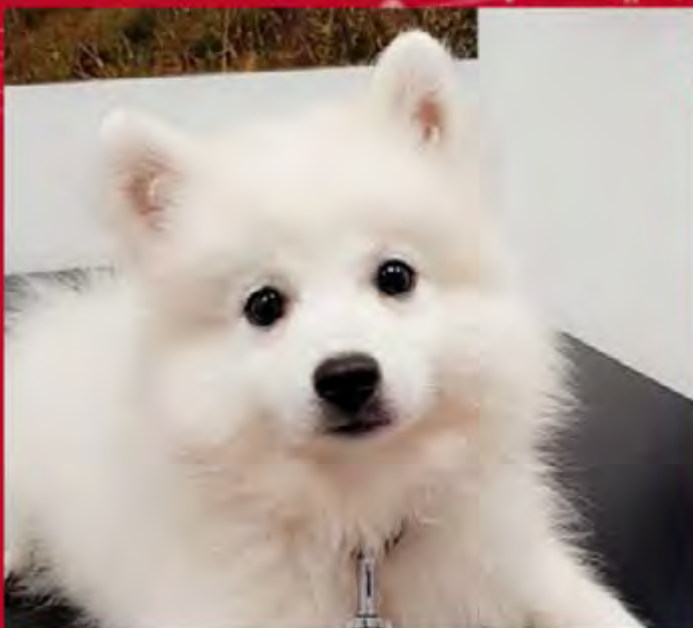
Ønsker valpekjøpere og andre hundevenner
En Riktig God Jul og Ett Godt Nytt År.

Juleklemmer fra Mona og Geir

Lykke ville IKKE ta julebilde, så dette var det nærmeste vi kom. Hilsen Ann Margaret og Lykke (11 mnd)

Hilsen Ket og Espen i

*Nordic
Happy Tails*

Lovely Sapphire ønsker alle venner og valpekjøpere
en riktig god jul og godt nytt år

Jippi og Birk ønsker GOD JUL til alle!

Baymax hilser og
ønsker alle en god jul!

Julehilsen fra Bærum

I skrivende stund sitter jeg (Linnea) og tenker på hvor mye fantastisk som har skjedd det siste året. På samme tid i fjor ante det oss at det kanskje ville bli født noen små japaner-valper snart, og at vi kanskje ville være heldige å få, men ingenting var sikkert. Vi hadde et stort ønske om hund, og hadde tenkt på det lenge og falt fullstendig for den japanske spisshunden.

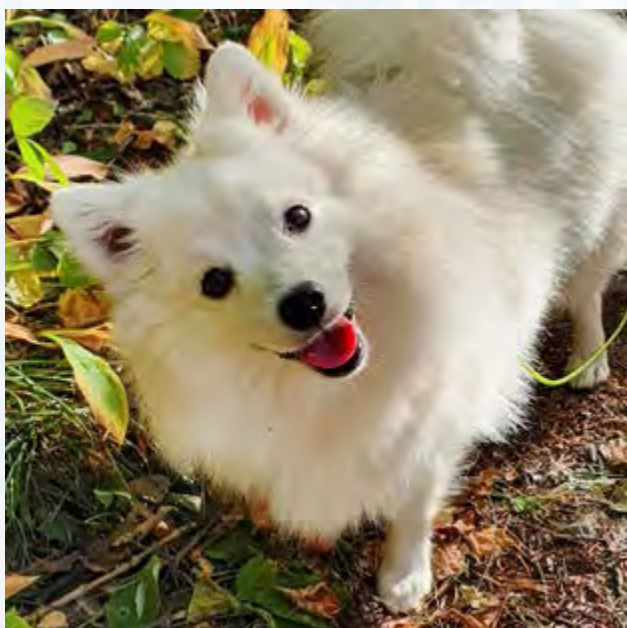
I desember hadde alle valpene kommet, og vi var håpefulle om at en av tispene kunne bli vår. I januar ble det mer sikkert og vi fikk tilbud om å være forvert. Etter kort betenkningstid sa vi selvfølgelig ja!

Dette året har gitt oss så masse nye opplevelser og relasjoner! Vi har vært så heldige med verdens fineste valp, og hele valpetiden gikk som en drøm. Vi har vært på masse hundetreff, gått flere hundekurs og blitt introdusert for utstillingsverden for første gang! Matmor Linnea har til og med blitt regionskontakt for Oslo og Akershus, det er jammen ikke verst!

Vi vil spesielt takke Kennel Jamasti (Marianne Zachariassen og Cathrine Berglund) som er så inkluderende og fantastiske oppdrettere i våre øyne! Tusen takk for alle fantastiske personer og hunder vi har blitt kjent med i det japanske spisshund miljøet - ingen nevnt, ingen glemt... men dere vet hvem dere er!

Med dette vil vi ønske dere alle en fantastisk jul, og godt nyttår! Vi ser frem til mange flere hundepoplevelser i 2022!

Julehilsen fra Akina, Linnea og Marius

Lilith og Vinter

Hei alle poter!

Hvis jeg trodde at 2021 skulle bli like stille og rolig som 2020 tok jeg grundig feil. I år har det skjedd så utrolig mye gøy!

Helt på slutten av 2020 flyttet vi inn i et stort hus - med hage! Rett ved huset er også verdens beste skog. I februar flyttet Vinter inn hos oss. Først så var jeg bare sånn: «Alt du ser er mitt, men du kan få låne det», men så gikk det heldigvis over.

Det er ganske fint med enda en firbeint her hjemme selv om hun er veldig flink til å rulle seg i stinkende greier. Etter at Vinter kom i hus har tiden bare flydd. Vi har vært på utstillinger over hele landet, vi har vært på fjellturer og kost oss hjemme, og nå er det jagggu snart jul. Da hører jeg rykter om at kanskje potenissen stikker innom.

Håper dere får en fantastisk fin jul med deres nære og kjære.

Hilsen Lilith og Vinter.

Norsk sommer og ferie med Japansk Spisshund

Juni, juli og august
av Monica Skauby, Kennel Donåsen

Bilde 1: Laksforsen Turistcafe.

Bilde 2: Saltfjellet da vi fant store snø partier til både min, Tiril og hundenes store glede.

Saltfjellet og glade hunder som løper.

Skittenelv Camping, Tromsø. Fantastisk plass med flott utsikt og midnattssol.

Rullestenstrand på Skittenelv Camping.

Ballangen. Boy, Jolly, Zorro, Sigge, Melvin og Tiril Elise.

Ballangen Camping hvor vi fant store områder rett ved sjøen hundene kunne løpe på.

Lundhøgda Camping, Fauske. Sigge, Wendy, Boy, Haydée, Elita og Mia.

Sjurnakken, Bodø. Yndig og Haydée.

Sjurnakken, Bodø
Mia, Ida, Elita, Melvin, Wendy, Yndig og Haydée.

Siri er ei populær dame! Bestemorenga, Bodø.

Saltfjellet. Vi elsker den plassen.

Sletntjennea, Selbu Kommune.

Sletntjennea, Selbu Kommune.

Ømmervatnet mellom Mosjøen og Mo i Rana.

Yndig og Zorro nyter saltfjellet på hver sin måte, når turen gikk mot Fauske.

Bringen 1042 meter over havet.
Melvin, Sigge, Zorro, Boy og Jolly.

Magiske Langsand på Sandhornøy som er over 2 kilometer lang. En opplevelse i seg selv. Dag en blåste det så kraftig at sanden pisket i ansiktet. Tiril og Gutta.

Dag to var det ikke så mye vind. Både undertegnede, Tiril og hundene tok en dukkert i et veeeeldig kaldt sjøvann. En opplevelse.

Elita, Yndig og Wendy.

Åmnes Caming, Åmnøya og Pluscamp Mosjøen.
Vi er stadig et trekkplaster med den store hundeflokken.

Bagåneset, Mosjøen

Kjørråghågen, Åmnøya

Dovrefjell

Dovrefjell. Jolly, Elita og Zorro

Kaito

Ja! Man må jo le litt! Det er nesten som å hente noe kjært, noe stort som skal følge deg en god stund i livet.. Sa jeg nesten? Nei, det er stort!

En høstdag i 2020, nærmere bestemt 9. september, satte vi kursen mot Åmotsdalen, og opp til ei dame som het Elna for å hente en liten hvit tass som skulle bli familiens nye tilskudd!

Han var liten, hvit og helskjønn! Han hadde hatt en god start på livet der oppe, med mye varme og riktig stell! Mammaen hans, Gaia, var der når vi hentet han, men hans pappa som heter Blix var på jobb!

Kaito går godt sammen med andre hunder. Han er ikke noe angrepshund som er aggressiv! Heller tvert imot er han rolig og undersøkende. Han elsker å snuse på alt! Blir det anstrengt så går han vekk.

Men noen ganger blir han oppgitt over valper som stadig skal leke og løpe etter han! Da sier han i fra! Men ikke veldig slemt!

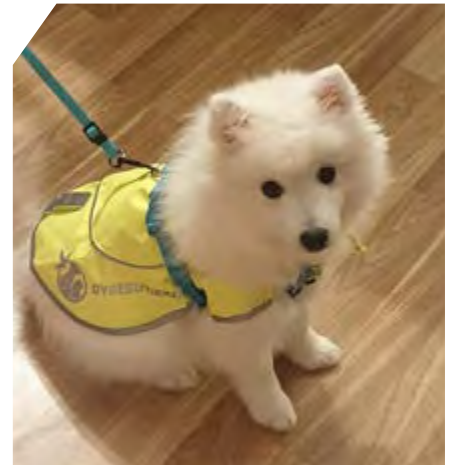
Her får ikke mor fred! Nå skal jeg ut!

med han!

Han er veldig hyggelig og snill!

Han heter egentlig! Dunlins very funny Victor.. og han er morsom! Tro meg! Kaitos mormor og farfar er faktisk fra England, men farfar bor i USA. Begge disse kommer fra kennelen ved navn Houndbrae i England.

Vi kalte han KAITO. Han er jo japansk! Og han svever rundt og er mer på farten enn stille! Det betyr også navnet hans blant annet.

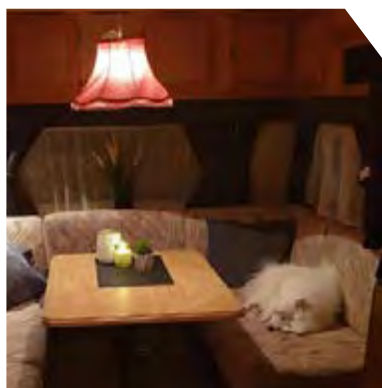
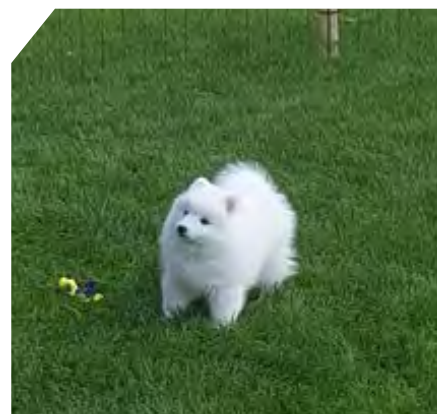
Ganske tidlig fant vi fort ut at dette lille nøstet var en snill fyr! Han var vel nok som valper flest, og prøvde med sitt beste å spise opp sofaen fra undersiden eller stikke av med hva som helst som måtte finnes på gulvet! Men det var noe særegent

Etter hvert som Kaito vokste, ble han fort resten av familiens kjæledegge, noe som raskt resulterte

i at både eldste sønn i Rakkestad og Datter i Brumunddal ville ha samme type hund! Det gikk ikke lang tid før det var en hundevalpgutt på plass i Rakkestad fra Stavanger og ei lita hundevalpjente fra Løten på plass i Brumunddal! De heter Bastian og Lykke!

Kaito ble bare snillere og snillere. Lynnet hans er noe for seg selv! Han er bare snill, og alle som vil kan få ta både maten hans og lekene eller griseørene så mye de vil! Ja, når hunder kommer på besøk kan han hente ting til dem. Når små barnebarn er ved matskålen, rygger han bare litt unna og venter.

Han likte å snuse under juletreet! Det var jo den første jula må man forstå! Denne rasen har en enorm luktesans, så gjemme noe der var umulig! Han er lett å ha, ble renselig fort og får ikke noe panikk av å ha på seg julepynt!

Han er født 9/7 – 2020. Da sommeren kom i 2021 dro vi på utstilling for første gang! Det var på Torpo! Her var det første gang han så alle disse hvite hundene som så akkurat ut som han selv! Det var veldig spennende! Kaito er litt spesiell med tanke på å bjeffe! Er det mange eller andre hunder i nærheten så sier vi ikke et ord eller bjeff er vel riktig! Er vi derimot alene på terrassen hjemme, så må han si fra om han hører eller ser noen. Men kommer de for nær gjerde hans... Ja, da står han på to ben hele tiden i håp om å få kos! Det ble rød sløyfe på Kaito på denne utstillingen.

Kaito bor på Nesodden. Her bor han sammen med matmor Ann, matfar John og 18-åringen Ole Marcus. Skal jeg fremheve noe særskilt med Kaito, så er det hans utrolige hyggelige lynne og gleden av å være sammen med mennesker. Han elsker barn og er aldri sint eller lei. Han er en ordentlig godgutt som gjerne drar i gang lek med at vi skal ta fra han et griseøre eller lignende. Det starter som regel med at han henter noe, kaster det opp eller fremfor seg og skal ha meg ut på gulvet! Ja! Han er morsom, og vi bruker å si at han har stor sans for humor!

Og han elsker å ligge i campingvogna!

God jul, hilsen Kaito!

Lykke og Kaito i lek

Bastian fra Rakkestad og Jæren

NORSK VINNER 2021

Hannhund:

Fenomenets First Class "Troy"

Eiere: Hilde Skråmestø og Helle Enerhaugen.

Tispe:

Lovely Sapphire's Alle Tiders Lykke "Lilli"

Eier: Marita Cesilie Helstrøm

Veteranvinner:

Donåsen's Don Socrates D'la Helix "Sigge"

Eier: Monica Skauby

Tispe, junior:

Lovely Sapphire's Best choice "Frigg"

Eiere: Nora Kristin Pedersen og Christoffer Hajum

Hannhund, junior:

Lovely Sapphire's Best brother "Bamse"

Eier: Marita Cesilie Helstrøm

BIR og BIM:

BIR: Fenomenets First Class "Troy"

Eiere: Hilde Skråmestø og Helle Enerhaugen

BIM: Lovely Sapphire's Alle Tiders Lykke "Lilli"

Eier: Marita Cesilie Helstrøm

SPESTIALEN 2021

Bilder av Marita Cesilie Helstrøm

BIR og BIM, søndag:

BIR: Wilmaya's Golden Girl, eier: Tone Botten

Oppdretter: Tone Botten og Tore Botten

BIM: Shigem's Mitsuki Ichiro Ai, eier: Anita Irèn Dominguez

Oppdretter: Lise Kristine Sunnanå

BIS, lørdag:

Nr 1: Wilmaya's Golden Girl, eier: Tone Botten

Nr 2: Fenomenets Insider at Ja-Sam, eier: Hanne Nærland
Ånensen

Nr 3: Jamasti's The Rose Of Winter, eier: Marianne Zachariassen

Nr 4: Snøhvit's Lord Zuko Etter Mindy, eier: Kenneth Jeurissen

BIR og BIM, lørdag

BIR: Wilmaya's Golden Girl, eier: Tone Botten

Oppdretter: Tone Botten og Tore Botten

BIM: Fenomenets Insider at Ja-Sam, eier: Hanne Nærland
Ånensen

Beste oppdretter, lørdag og søndag:

1 plass: Jamasti, Marianne Zachariassen

Hovedsponsorer:

Andre sponsorer:

Beste oppdretter, lørdag:
2. plass: Lovely Sapphire, Marita Cesilie Helstrøm

BIS, lørdag: 1 plass: Wilmaya's Golden Girl
eier: Tone Botten

BIS, lørdag: 2. plass: Fenomenets Insider at Ja-Sam,
eier: Hanne Nærland Ånensen

BIR, veteran lørdag:
Jasam's Oriental Grandson Of Cola, eier: Hanne Nærland
Ånensen, oppdretter: Hanne Nærland Ånensen

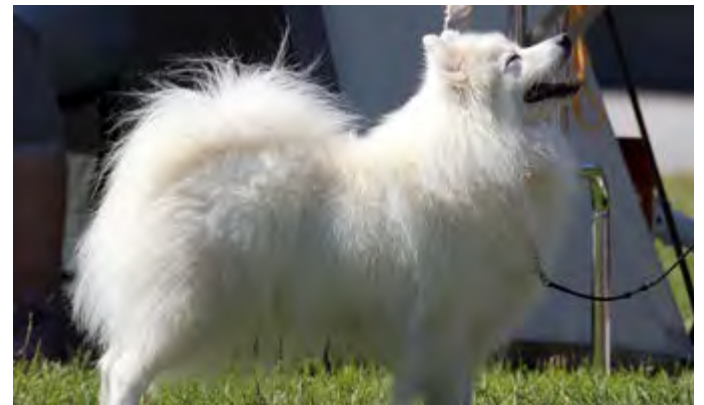
BIR veteran, søndag:
Shigemi's Mitsuaki Ichiro Ai, eier: Anita Irèn Dominguez
Oppdretter: Lise Kristine Sunnanå

Veteranklasse tisse, søndag:
1. plass: Moneva's Unique Ulla Of Olivia,
eier: Marit Totland
2. plass: Tricoline's F-bianca Sachiko,
eier: Lise Kristine Sunnanå
3. plass: Grandelight's Billie Holiday,
eier: Grethe Malvik Nykkelmo

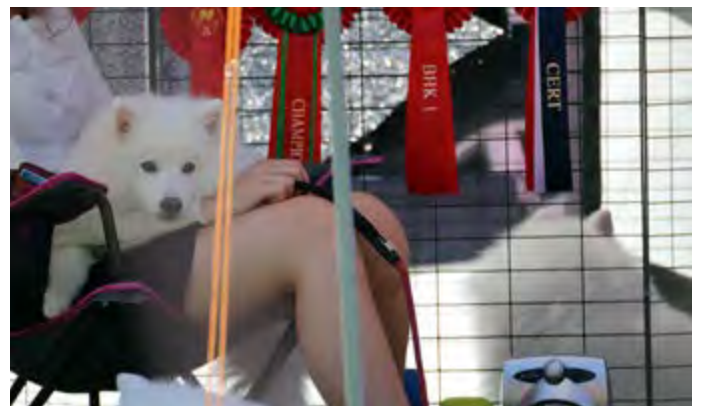
Ariya i juniorklasse tispe

Moneva's Unique Ulla of Olivia "Yuki"

Frøya - Marianne Zachariassen

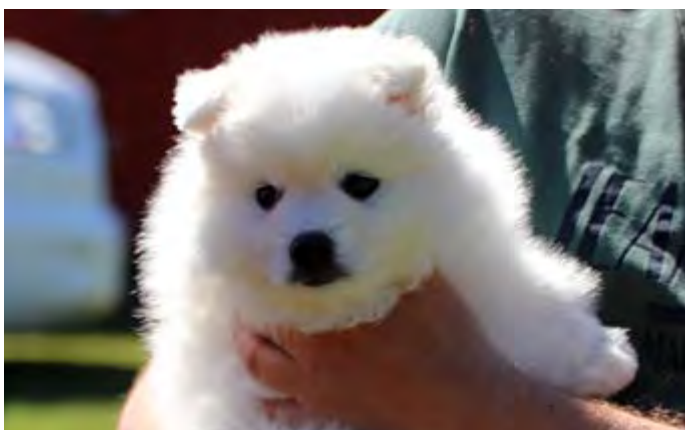
Grandelight's Billie Holiday

Jorun Roaldset og Blix (Isumi's Shiro Daiki O 'Liam)

Santos på bakken, Bamse på bordet

Jamasti's Ultimo Tesoro Di Lissi "Milo"

Wenche Hole med Nelly

Mila (junior tisper)

Grandelight's Eeny Meeny

Lilith (Jamasti's Quite amazing)

Elna Kleiv med Gaya (Dunlin's Perfect Pearl Of Houndbrae)

Sachi

Arashi's Tamao of Aila "Eevee"

Dommerens tilbakemelding

Tusen takk for at jeg fikk tilliten til å dømme rasespesialen på Torpomoen i juni i år. Det er alltid spennende og lærerikt for en dommer å få dømme en rasespesial – en unik mulighet til å få se mange hunder på én gang, og få et overblikk over nivået i rasen.

Dagen opprant med flott sommervær, heldigvis med noen skyer inne imellom, slik at det ble levelig for både folk og hunder. Torpomoen er også en flott utstillingsplass, med gode plass til ring og tilhørende fasiliteter. Det var påmeldt 51 voksne og 4 valper, noe som gav meg nok å velge mellom.

Mitt helhetsinntrykk er at det var mange jevnt gode hunder. De aller fleste hadde det essensielle på plass, med gode proporsjoner, rasetypiske detaljer og korrekt pels og farge. Temperamentet var gjennomgående godt, et par hunder var for blyge og usikre, men de aller fleste hadde god selvtillit og var uproblematisk å håndtere. Rent størrelsesmessig var forskjellene mindre enn jeg hadde forestilt meg, de fleste hundene var godt innenfor gjennomsnittet.

Så hva hadde de aller beste hundene ekstra, som gjorde at de gikk helt til topps?

Jeg vil gjerne se en hund med korrekt profil og proporsjoner, et typisk hode med våkent, attraktivt blikk, stramme små ører, en høyt ansatt hale som bæres kjekt over ryggen, og sunne, frie bevegelser, som gir hunden en effektiv fremdrift. Dette er IKKE det samme som at den beveger beina fort, mens handleren gjør sitt beste for å beinfluere rundt i ringen! Effektive bevegelser byr på kraft og lengde i hvert steg, og gjør at hunden beveger seg økonomisk med «full uttelling» for hvert steg.

Rasen har, som dere sikkert er vel kjent med, en utfordring når det gjelder frambeinsbevegelser. Alt for mange hunder har en steil overarm, og albueene får ingen støtte i brystkassen. Dermed blir bevegelsene ustabile og veivende i front, letteste sett rett forfra, men også når man ser hundene fra siden, ser man at steget fremme blir for kort. Dette regner jeg med at oppdretterne jobber for å forbedre. Det er viktig å kjenne etter og være oppmerksom på hva som skjuler seg under den fine pelskraven!

Apropos pels – slutten av juni er ikke det gunstigste tidspunktet for å bedømme pelsraser – mange hunder er i røyting, og mengden av underull var varierende, for å si det slik. Det var kanskje de som var forundret over at jeg ikke la mer vekt på pels – eller mangel på sådan – i bedømmelsen, men for meg er struktur viktigere enn mengde. Pels er funksjon, ikke pynt. Dermed var det flere hunder i «sommerpels» som gjorde det bra. Noen utstillere oppdaget at jeg er ganske opptatt av tannhelse. Flere hunder ble vist med store mengder skjemmende tannstein. Det er ikke bra. Jeg tror ikke dere ville kommet med hunder som f.eks. var nærmest hårløse, dekket av sår og skorper, eller hadde overgrodd klør som deformerte potene. Da ville alle skjönt det om jeg trakk i premiegrad. Men usunne tenner er like ille, selv om det ikke vises ved første øyekast. Jeg trakk flere hunder i premiegrad (holdt CK) på grunn av dette. Ta en sjekk av tennene som en naturlig del av stellet, og spesielt foran en utstilling. Kan man ikke få tennene presentable ved egen hjelp, så la en veterinær ta jobben. Men hunden må være i orden på utstillingsdagen.

Mine vinnere var i orden på alle måter. Beste valp ble en liten skjønnhet, tispevalpen Jamasti's The Rose Of Winter. En flott liten frøken som også hadde utmerkede, stabile bevegelser allerede. Hun ble BIS-3 og slo junioren, nesten rett fra valpekassa! Lykke til med henne.

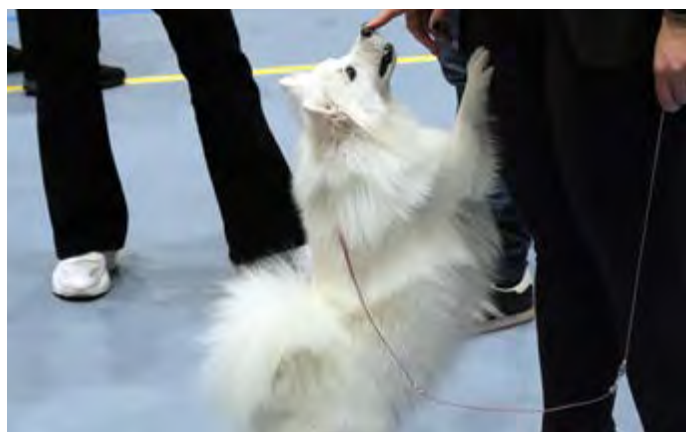
Blant de voksne gikk seieren til vinneren av åpen klasse tispe, Wilmaya's Golden Girl. Jeg la merke til henne fra hun kom inn i ringen, stram, stabil og velgående, og hadde også den stolte holdningen som jeg liker å se hos japanske hunderaser. Hun ble selvsagt utstillingens «Best in Show», og dessuten champion på dagen. BIS-2 ble beste hannhund, Fenomenets Insider At Ja-sam, som kom fra championklassen. Dette var en hund som ble bedre jo mer han gikk, førsteinntrykket – og dermed kritikken – var litt forbeholden, men jo mer jeg fikk sett ham gå, dess mer vant han seg. Igjen en livlig, stolt hund som så ut som om han eide ringen. BIS-4 var en junior hannhund, Snøhvit's Lord Zuko Etter Mindy, som også fikk hannhundcertet.

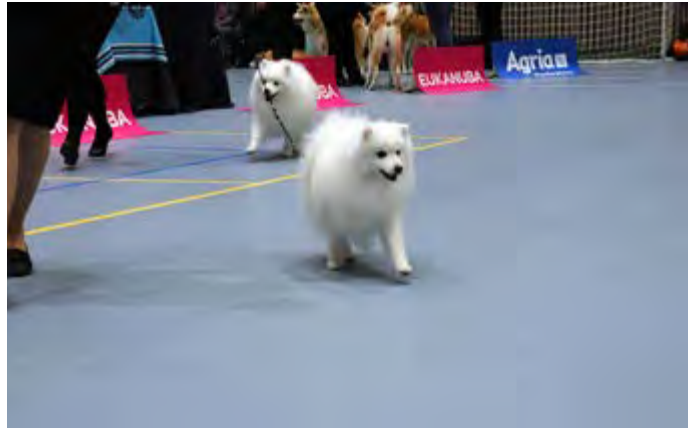
Alt i alt en hyggelig og lærerik dag for meg, håper utstillerne hadde det samme. Takk for hyggelig stemning og sportslig innstilling!

Anne L. Buvik, dommer

NKK SANDEFJORD

Bilder av Marita Cesilie Helstrøm

En dommers betraktninger

Først av alt var jeg veldig glad for å få dømme japansk spiss hund på NKK Sandefjord. Dette var andre gang jeg dømmer rasen og denne gangen var det også et godt antall påmeldt som gjorde at jeg fikk sett litt mer av bredden på rasen. Jeg har fulgt rasen siden starten av 2000 tallet. Ikke veldig tett, men litt. Vi er vant til at det både er mange påmeldt og god kvalitet her på vestlandet. Jeg har mang en gang kjempet mot de i gruppene på lokale og nasjonale utstillinger. Når man har vært på store utstillinger i utlandet som verdensvinner, store japanspesialer o.l. , har man sett at kvaliteten i Norden må være av det beste som finnes i verden.

Derfor ble jeg litt skuffet over kvaliteten på NKK Sandefjord. Det var dagens nedtur av de tre rasene jeg dømte.

Først av alt var det stor variasjon i typer. Da tenker jeg ikke bare på hodet og uttrykk, men proposisjoner også. For japanere er hodene på de japanske rasene veldig viktig, særlig øyer og uttrykk. Viktig at hannhunder er maskuline og tisper feminine. Slik jeg ser det , har rasen stort forbedringspotensiale når det kommer til hoder. Da særskilt øyeform (enten den skal være ginkonøtt som står i rasekompendium eller mandelformet som står i rasestandard). Det er gjennomgående for mye store, klink runde og også utstikkende øyer. Dette er hverken rasetypisk eller sunt. Hadde et par med veldig pene øyner og uttrykk og de gir et helt annet inntrykk. Flere kunne også vært bedre utfylt under øyner, som hadde gjort at de ikke fremstår fullt så snipete. Ører var veldig bra. Gjennomgående tykke, små , trekantete og velplasserte ører. Tenner var ikke så verst til å være en liten rase av størrelse. Kjønnspreg var stort sett bra, med noen få unntak.

Proposisjoner var det store variasjoner i. Gode størrelser, inntrykket var at de fleste var innenfor det de skulle mtp høyde. Sjeldent for korte. Veldig ofte for lange (her kan man tillate seg opp mot 10:12 på tisper, men hadde et par som nok var 10:13 om ikke mer), og et par i kombinasjon av at de også var lavstilt på beina. Da mister man hele typen. Gjennomgående sterke rygger og korrekte moderate vinklinger.

Bevegelser var også gjennomgående godkjent og greit. En del beveget seg aning trangt bak. Flere kunne kanskje hatt litt med driv i bevegelsene.

Pelser var stort sett bra. En del med misfarging. Litt er helt i orden, men når man er mel gul enn hvit blir det ikke korrekt på en rase som Japansk Spiss hund. Jeg har selv hatt hvit Akita og vet hvor vanskelig (om ikke umulig) det er å få disse helt kritthvite, samt hvor vanskelig det er å få korrekt pigment på lepper, snute, øyelokksrander og tredeputer. Generelt var det veldig bra pigmenter , men det var et par som hadde nesten leverfarget øyelokksrander , og det forstyrrer uttrykket noe.

Halene var stort sett av rett lengde, plassert og ført. Jeg legger meg ikke på en knallhard linje mtp litt for mye bend på halen. MEN, det var en del altfor hardt ringlet haletupper. Når halene blir så stramme at fingeren setter seg fast og man kunne hengt opp hunden etter halen, må det trekkes for dette.

Temperament var all over veldig bra. Trivelige hunder. Utstillerne var også trivelige og flinke. De fleste fikk frem det beste i hundene og det var ikke mange som ødela for at hunden skulle få den premieringen den fortjente.

Jeg skulle likt og hatt litt mer tid for å forklare hver og en hvorfor de fikk den premieringen jeg ga. Dette gjorde jeg på de andre rasene, men fikk beskjed om at vi låg bakpå mtp tid og at vi måtte øke tempoet i ringen. Håper dere tar min objektive tilbakemelding som konstruktiv kritikk og jobber med utfordringene. Jeg håper jeg i fremtiden får muligheten til å dømme rasen mer.

Lykke til!

Mvh
John Aareskjold Tjøtta

Zina og Foxie

Zina og Foxie på høsttur; Zina med kjettingtrekk og Foxie med kløv.

Hei igjen!

Her i nord er det nå blitt vinter, men i høst har vi vært aktive. Vi har kjørt mye og langt, noe som jo er ganske vanlig for oss.

Donåsen's Dona Zandra D'la Bulten "Zina" og Donåsen's Senöra Felicita D'Zuleica "Foxie" er godt vant med mange timer i bil og å bo på camping og hotell, så det går veldig greit.

Vi har deltatt på flere rallylydighetsstevner; 1 helg i Hammerfest og 2 helger i Lakselv, dette ble i overkant av 3600 km. Ja, ja...

Zina og Siri deltok også i en uoffisiell agilitykonkurranse, det er jo bare kjempegøy. Foxie deltok kun den siste helga, og da i rally.

I tillegg tok vi en tur til Nordkjosbotn på Nordlysutstillinga i slutten av oktober. Hundene var avrøya, men vi koste oss med utstilling likevel.

Mvh
Siri, Zina
og Foxie.

Zina med premier i Lakselv: Rally og uoffisiell Agility.

Foxie ble BIR søndag i Nordkjosbotn.

Humorbilder

Foxie rekker tunge, mens Zina prøver å være så søt hun kan

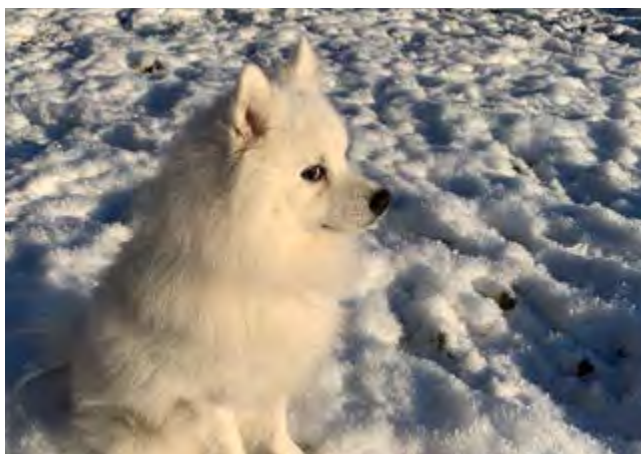
Kiara blir sjokert over et overaskende angrep fra Baymax

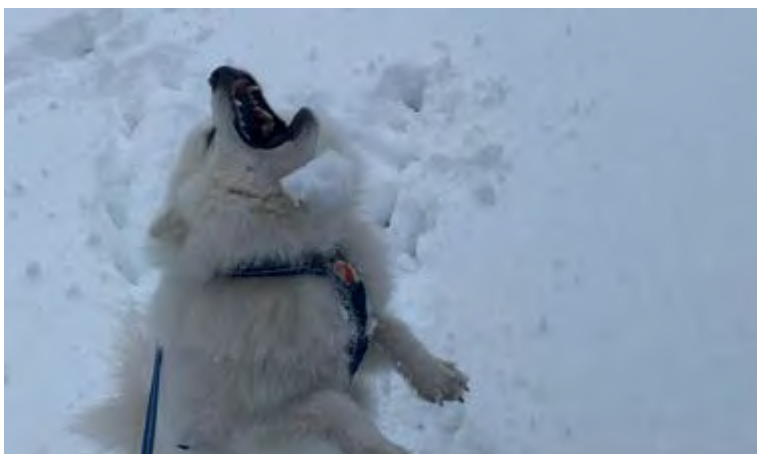
"Er du der? Ikke? Da kan jeg endelig snoke i plankeposen!"

Lilith og Vinter. Ikke vanskelig å se hvem som er klovenen i flokken!

"Hva mener du med at jeg ser skyldig ut?"

Viktig å lage litt drama når man ikke klarer å ta snøballen

Søskenkjærlighet

"Henda i været!"

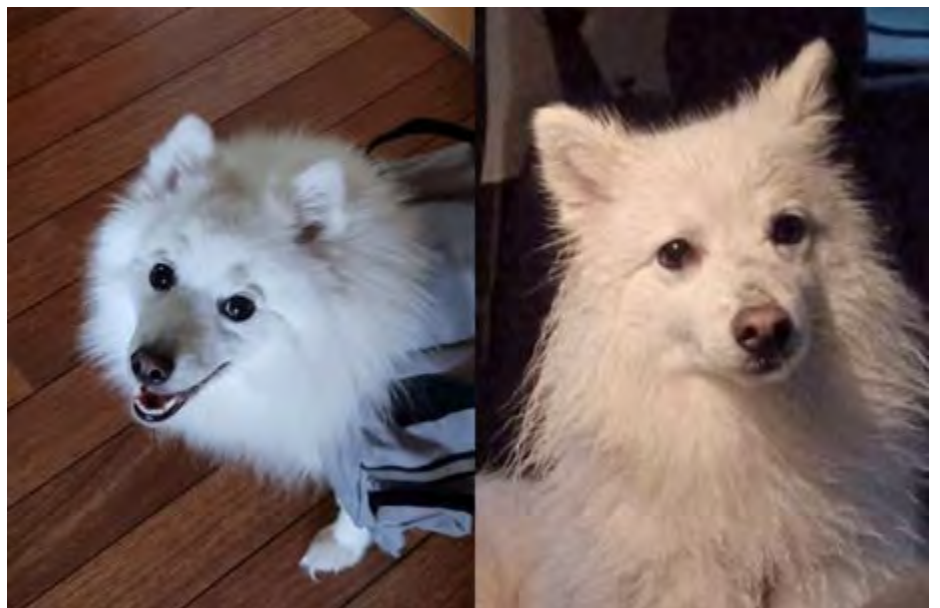
"Ser jeg barsk ut nå eller, mamsen?!"
Akina, 6 mnd

Ikke alltid like lett å ta bilder av dem... Trofast, Foxie og Zina på tur.

Yuki vil vise alle japanere at de har litt isbjørn i seg!

Kiara før og etter overnattingstur i skogen.

Spør instruktøren

I vår spørrespalte, Spør instruktøren, kan dere spørre Anne Svensen om råd og tips innenfor hverdagslydighet, problematferd, konkurranselydighet og nesearbeid.

Anne Svensen er utdannet instruktør hos Siddis Hundeskole med videreutdanning innen problematferd. Hun har også tatt klikkertrenerutdannelsen hos Canis avd Stavanger, samt flere kurs innenfor spesialsøk og spor. Hun holder jevnlig flere ulike kurs – valpekurs, hverdagslydighet, rallylydighet, klikkertrening og nesearbeid. Hun har også privattimer hvor hun reiser hjem til folk og hjelper dem med ulike utfordringer de har i deres hundehold.

Selv har hun hunden Ozu, en åtte år gammel japansk spiss Hund. Hun konkurrerte før i eliteklassen for rallylydighet, men har pensjonert Ozu fra den sporten for å fokusere på det hun brenner mest for – nesearbeid! Hun trener og konkurrerer nå i smeller, nosework og bruks.

Foto: Monica Berglyd Olsen

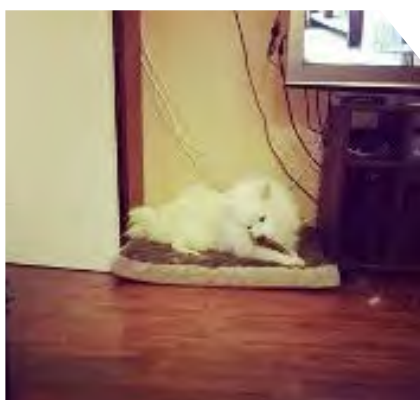
SPØRSMÅL OG SVAR

Av Anne Svensen

Spørsmål: Hei

Har en snart 1 1/2 års gammel hanhund. Han er veldig glad i mennesker og blir super giret når noen kommer på besøk, men han sliter med å finne roen. Det har vært svært lite besøk her hjemme under Covid nedstengninga. Prøver å øve inn at han skal sitte i senga si når noen kommer inn. Han klarer nesten ikke å sitte der da han helst vil hilse på alle som kommer inn.

Utfordringen kommer etter folk har kommet inn i stua, da skal han hilse på og sitter i sofa og han har også hoppet opp på sofaen og krever å få all oppmerksomhet. Jeg sier nei og tar han ut i gangen, men da begynner han å bjeffet og gir seg ikke. Han virker stresset og klarer ikke å roe seg ned. Har du et godt tips eller forslag hvordan jeg kan trene han slik at han evt. kan hilse men bare de som ønsker deg og at han så kan finne roen og ligge i gangen på plassen sin?

Svar: Det er vanlig at hunder blir gira når det kommer besøk.

Mange har erfart fra de er valper av det blir masse kos og oppmerksomhet når det ringer på døren, fordi alle vil hilse på den lille, søte nykomlingen. Dermed bygger det seg opp en forventning om at det skal hilses og koses masse når det kommer besøk.

For å få bort dette så må vi endre hundens forventning til hva besøk betyr. Dvs at besøket skal ignorere hunden helt, ikke se på den en gang. Ha hunden i bånd når det ringer på og hold deg på avstand slik at han ikke rekker bort til å hoppe og hilse. (Det kan være en fordel å avtale besøk med folk du kjenner godt i begynnelsen, slik at du får lagt opp gode treningsøker). Noen ganger kan det også være greit å møte besøket ute og gå inn sammen – da slipper dere forventningene rundt lyden av dørklokka og det at det kommer noen inn ytterdøren.

Sett deg med hunden (fortsatt i bånd) i motsatt ende av sittegruppa/sofaen. Ha gjerne et pledd eller en hundeseng der hunden er og gi den et godt tyggebein eller en fylt kong. Strø gjerne noen godbiter ned. Gjestene skal fortsatt ignorere hunden helt. Først når hunden har gitt opp å få hilse og slapper av så kan den få lov til å gjøre nettopp det. Men da bare kort og rolig så den ikke kaver seg opp igjen.

Hvis du er konsekvent med dette så vil du over tid endre hundens forventning, og dermed også hundens stressnivå, når det kommer gjester. Besøk betyr å ligge rolig i hundesengen og spise kong, ikke å hilse og hoppe. Det kan også være lurt å parallelt med dette trene på å endre hundens assosiasjon til lyden av dørklokka, så ikke den lyden stresser opp. Spill av lyden og gi godbiter igjen og igjen til hunden begynner å assosiere dørklokka med godbiter hos deg i stedet for gjester. Ha gjerne dørklokka av i treningsperioden slik at hunden ikke får bekreftet at dørklokka betyr gjester mens du trener.

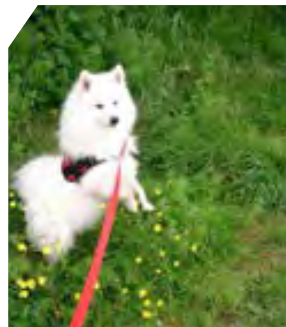
PASSERINGSTRENING

Av Anne Svensen

Det er en del hundeeiere som har utfordringer med passeringer på tur. Det kan være passering av joggere, syklister, biler eller sparkesykler. Men det som ofte går igjen er at mange har utfordringer med passeringer av andre hunder.

Årsaker

De vanligste årsakene til utagering er enten at hunden er usikker på det som passerer eller at hunden bikker over i frustrasjon fordi han vil hilse – eller en kombinasjon. Japansk spiss hund er også en rase som har lav terskel for å bjeffe, noe som betyr at hvis de føler seg usikre eller frustrerte i en passeringssituasjon, så har de lett for å ty til nettopp bjeffing/utagering.

For usikre hunder så kan en passering bli en temmelig anspent situasjon. Det som hunden frykter kommer gradvis nærmere og han kommer seg ikke unna. Hunden er i bånd og kan dermed ikke velge å trekke seg bort. I tillegg til at forstyrrelsen kommer nærmere, så vil eier også ta hunden med seg nærmere. Anspenheten og stressnivået øker jo nærmere hverandre de er til det blir for mye for den usikre hunden og den utagerer. Utageringen er et siste forsøk på å jage bort det skumle som kommer nærmere. Det er også verdt å tenke over at det å gå rett mot en annen hund er temmelig unaturlig for hunder. Når to fremmede hunder møter hverandre løs, spesielt om en eller begge er usikre, så vil de ofte stoppe flere ganger på vei mot hverandre og bruke språk på avstand. De vil ofte gå i en bue i stedet for rett mot, stoppe, snuse og tisse. De vil bruke mer tid og mer rom på møtet enn hva de får gjort når de passerer i bånd.

For hunder som vil hilse så stammer det ofte fra at de er vant med å få hilse på passerende hunder/mennesker. Mange gjør det med små valper fordi de vil sosialisere dem mot hunder og passerende folk synes den er så søt og vil hilse. Det kan være hyggelig og viktig for noen, men over tid vil dette bygge en forventning til hunden om at passerende hunder/mennesker skal hilse på. Bare synet av dem vil da øke stresset, og det å bli hindret av båndet vil føre til frustrasjon. Hvis hunden da ikke får hilse, så vil frustrasjonen øke og det kan bikke over i utagering.

Fremgangsmåte

Fremgangsmåten for å jobbe med passering er temmelig lik uansett om hunden gjør det av utrygghet eller hilselyst. Jeg vil her beskrive hvordan man kan bruke motbetinging for å jobbe med dette. Motbetinging vil egentlig bare si assosiasjonsendring, dvs man endrer hundens assosiasjon til hva passerende forstyrrelser betyr. Denne fremgangsmåten kalles også noen ganger for «kinderegnetoden» eller «sladretrening».

Steg 1

Første steget er alltid å ikke la hunden hilse på fremmede hunder (eller folk, hvis det er utfordringen) på tur. Hvis hunden er utrygg så er sjansen større for at det blir en negativ erfaring i en slik situasjon hvor hunden er i bånd og blir «presset» mot hverandre i et møte de ikke kan unngå. Hvis hunden er trygg og hilseglad, så vil slike møter bare øke forventningen om at passerende hunder er noe som skal hilse på.

Steg 2

Start hjemme med å trene inn en belønningslyd. Enten et kort ord som f.eks «bra!» eller en klikker. Sistnevnte vil som regel fungere bedre i en setting hvor hunden er litt oppstresset, men «bra!» fungerer også. Start gjerne med kontakttrening. Dvs, gi hunden en gratis godbit og ta deretter hendene på ryggen så hunden ikke blir fokusert på hender og godbiter. I det hunden ser på deg for å se om den får flere, si kort «bra!» (eller klikk med klikkeren), tell 1-2 og så strekk ut hånden og gi hunden en godbit. Gjenta dette fire-fem ganger og ta så en liten pause. Tren dette gjerne flere ganger om dagen.

Formålet er både å lære inn en belønningslyd og å gjøre hunden vant med kontakttrening. Husk den lille pausen fra du sier «bra!» til du beveger hånden for å gi godbit. Du vil se at hunden har lært belønningslyden når det er den som får blikket til å flakke til godbitene, ikke håndbevegelsen. (Hvis hunden ikke har lært det så vil den fortsatt se på deg når du sier «bra!» eller klikker, fordi den ikke har koblet at belønningslyden betyr godbit).

Steg 3

Når hunden kan belønningslyden, og kan holde blikkkontakt med deg 3-4 sekunder uten at du sier noe både inne og ute, da er du klar til å ta det med deg inn i passeringstreningen. Når du ser at det kommer noen som din hund kan reagere på, trekk ut av veien slik at dere får større avstand til de som passerer. Dere må ha så stor avstand at din hund ikke blir anspent og bjeffer, men klarer å trene kontakt med deg. Hvor stor avstand det vil være vil variere fra hund til hund (og noen ganger også fra dag til dag).

Lukk med lys stemme, gjerne også godbiter under nesa, og få hunden med deg. Når du har ønsket avstand, gi hunden godbiten og still deg opp med hendene på ryggen (slik du gjør når du trener kontakt). Når hunden ser på deg si «bra!» (eller klikk med klikker) og gi godbit. I det øyeblikket hunden snur seg mot den passerende hunden, si «bra!». I det hunden snur seg tilbake til deg for å få godbit, så gir du. Gjenta treningen til hunden helt har glemt det som passerte og bare trener kontakt med deg.

Steg 4

Når du ser at hunden virker helt avslappet og ikke har problemer med å trene som i steg 3, så sier du ikke lenger «bra!» når hunden snur seg mot det som passerer. Du venter til hunden snur hodet tilbake til deg, da sier du «bra!» og gir godbit. Dette er det steget som kalles for «sladretrening», hvor hunden har begynt å skjønne at passerende hunder betyr godbit fra eier. Gi fortsatt belønningslyd og godbit når hunden tar kontakt med deg.

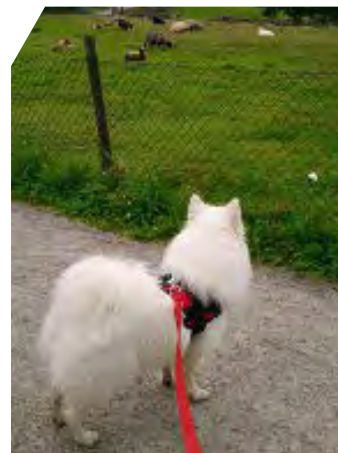
Steg 5

Når du ser at hunden virker helt avslappet og ikke har problemer med å trene som i steg 4, så slutter du med belønningslyd og godbit. Selv om hunden ser på den andre hunden og ser på deg så ignorerer du. Dette steget er viktig for det er først når vi fjerner vår påvirkning (belønningslyd og godbit) at vi kan se om hunden faktisk takler forstyrrelsen på den avstanden vi er.

Når hunden forstår at den ikke får noe så skal den være avslappet, dvs snuse i grøfta el.lign. og ikke bry seg om den som passerer. Hvis hunden klarer det på f.eks ti meter, så kan vi redusere avstanden på fremtidige passeringer til f.eks 7-8 meter og starte igjen fra steg 2. Slik fortsetter vi steg 2-5 på kortere og kortere avstand til vi ideelt sett kan passere andre hunder uten å trekke ut.

Hvorfor fungerer det?

Det kan virke ulogisk at man skal gi godbit når hunden ser på en annen hund. Men i denne settingen fungerer godbiten først og fremst som assosiasjonsendrer, ikke bare som belønning. Når hunden har lært en belønningslyd så er det lyden av denne («bra!» eller klikker) som utløser forventningen om godbit, dvs utløpser dopamin i hjernen. Det som da skjer er at hunden snur seg og ser på en passerende hund, som den kanskje i utgangspunktet synes er skummel, den hører belønningslyden og hjernen utløser dopamin og positive forventninger om godbit mens den har fokus på noe som i utgangspunktet var skummelt. Over tid vil hunden dermed endre assosiasjon til hva passerende hunder betyr – det betyr godbit hos eier i stedet for noe å være redd for. Det forutsetter selvsagt også at man da er på en avstand som gjør at hunden er avslappet og mestrer situasjonen (det er enda viktigere enn selve godbittreningen).

Mulige fallgruver

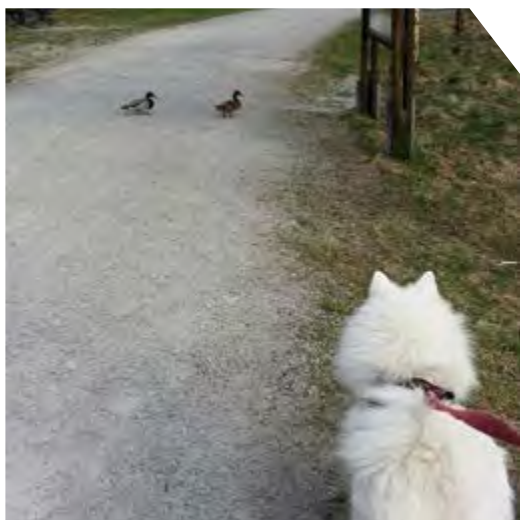
1. *Hunden snur ikke hodet tilbake når jeg gir belønningslyden.*
Svar: Belønningslyden er ikke ordentlig innlært eller du står for nær forstyrrelsen. Det kan også være at godbitene ikke er gode nok.
2. *Hunden vil ikke ta kontakt med meg/stirrer bare på andre hunden/vil ikke ha godbiter.*
Svar: Du står for nær forstyrrelsen og må ha større avstand
3. *Hunden blir stresset og leter etter den passerende hunden når jeg forsøker å få avstand*
Svar: Hunden har antagelig koblet at det å trekke ut betyr at det kommer en hund. Tørrtren på det å trekke ut slik at de fleste gangene du gjør det så er det ingen der.
4. *Jeg mister kontakten med hunden når den spiser godbiter og den har fortsatt ikke svelgt forrige godbit når jeg gir ny belønningslyd.*
Svar: Godbitene er for harde eller for store. Ha små, myke godbiter som hunden kan svelge rett ned uten tygging.
5. *Det er ikke mulig å få avstand nok her jeg går.*
Svar: Hvis man ikke får avstand nok, så får man ikke trent. Hvis man står slik til så kan man holde hunden i selen slik at den ikke får hoppet frem og forsøke å avlede med godbiter. Enten kaste godbiter på bakken (hvis din hund ikke har sett den passerende hunden) eller rett og slett mate den med masse godbiter fra hånda. Evt løfte hunden og snu ryggen til de som passerer. Men for hver gang hunden får utagert så ramler man litt tilbake i treningen, så det er å anbefale å gå så ofte som mulig på steder som har den avstanden man trenger.

Trening vs avledning

Det er forskjell på systematisk trening og avledning. Systematisk trening er å stå på den avstanden man trenger, man har kontroll på situasjonen og man får gitt belønningslyd og godbit på en systematisk og kontrollert måte. For de gangene hvor dette ikke fungerer, fordi man f.eks ikke har avstand nok, så kan man bruke avledning. Dvs at man bruker godbiter for å få hundens fokus bort fra det som passerer,

enten ved å f.eks kaste dem på bakken slik at hunden ikke ser den som passerer eller ved å bare mate/lokke.

Ved avledning så kan man unngå en utagering, men man må gjøre det samme hver gang fordi det blir sjelden bedre. Ved systematisk trening så skal man sakte men sikkert ha fremgang i treningen, dvs at man kan korte ned avstanden etterhvert. Hunder som er trygge og hilselystne kan man godt avlede, og man kan gjøre det i stedet for trening om man ønsker (selv om man da antagelig tar lenger tid å få fremskritt i treningen). For hunder som er usikre så bør man være litt mer forsiktig med å bruke avledning. Dette fordi det i verste fall kan føre til at hunden blir enda reddere (hvis f.eks man kaster godbiter på bakken, hunden spiser og så får den med seg den andre hunden i det den er svært nær. Da kan din hund skvette til og bli enda reddere).

Hundens stressnivå

Et viktig poeng å tenke på når det kommer til passeringstrening er hundens stressnivå generelt på turen. Jo høyere stressnivået er når man kommer til en passering, jo vanskeligere vil det være å få det til. Man vil trenge større avstand, hunden vil lettere bikke over i utagering og det kan bli vanskeligere å nå gjennom.

Typiske tegn på høyt stressnivå ute er at hunden drar mye i båndet, er vanskelig å få kontakt med, peser, stirrer mye rundt seg, småtripper og beveger seg mye og er gjerne ikke så veldig interessert i godbiter. Hvis hunden viser slike tegn, så bør man ikke gå videre på turen. Sjansen for at man får til en vellykket passeringstrening er da lavere enn om hunden hadde vært mer avslappet.

Noen ganger kan det være nok å gå stå litt i ro og gi hunden tid til å se seg litt om i omgivelsene, spesielt om den er usikker. Hvis den ikke vil ha godbiter, stå i ro til den har roet seg såpass at den klarer å spise. Deretter kan du ha godbitsøk (kaste godbiter i grøfta som hunden må snuse etter og lete opp), et bra verktøy som ofte virker stressreducerende. Tren hunden opp til å gradvis klare lenger godbitsøk til du kan stå i minst ti-femten minutter. Gjør gjerne dette flere ganger på turen hvis nødvendig. Hunden bør være så avslappet at den lett tar kontakt med deg, lett tar godbiter og klarer å gå i slakt bånd (forutsatt at den får såpass langt bånd at den har litt å gå på). Da er det mye større sjanse for at passeringstreningen går bra.

Til slutt

Passeringstrening kan være frustrerende fordi man kan ikke alltid styre miljøet og de andre hundene. Man kan ikke heller alltid styre avstanden når de kommer brått rundt en sving eller det er en hekk som hindrer at man får trukket seg ut. Man vil få tilbakefall, det er helt vanlig. Så lenge man jobber aktivt så godt man kan og har flere gode passeringstreninger enn man har utfall så vil man som oftest kunne få fremgang.

Frykt vil som regel være vanskeligere og mer tidkrevende å trene på enn hilseglede. Det er naturlig da frykt sitter dypt – også hos oss mennesker. For hunder som er redde så er det så absolutt å anbefale at man så ofte som mulig går steder hvor man ikke treffer noen. Da kan både hunden og du få en pause og bare kose dere på tur og slappe av i stedet for å være anspent og tenke trening. Det er viktig å trene på det man er redd for, men det kan også bli for mye om man blir utsatt for det flere ganger om dagen.

Minnlett's Bundle Of Surprise

NY INTERNASJONAL
CHAMPION

REG.NR: NO51105/14

FØDT: 21.08.2014

EIERE: Ann-Helen Sørensen og Caroline Sørensen Kildal

OPPDRETTET: Irene Mjelde

INT NORD UCH Jasam's Incredible Secret Of Cola 09669/08	INT NORD FIN UCH NV00-03 WW03 Jasam's Great Showman To Akido 19252/98	Akido The White Prince In Nagasa'ki 15479/93
		Kullhagas Pretty Angelique S56583/91
	Jasam's Interesting Silver Zabrina 05817/05	Jasam's Interesting Silver Boy 17905/00
		Arinn's Bijin White Nippon D'akido 02444/01
Midnight Dream In Russia DK13971/2012	INT NORD UCH Zorg V Rollenden Haus FIN31051/02	Eren Hof Fudziana San Vom Rollen JKCSPO1699/97
		Goldy V Rollenden Haus RKFI090633
	Aya-San's Jeanet's Morning Surprise DK17839/2007	Camui Antar Tamas DK16548/2004
		Coleisha Yuko With Love ANKC7100009962

Jasam's Impressive New Friend "Iso"

NY NORSK
CHAMPION

REG.NR: : NO37025/19 FØDT: 02.03.2019

EIER: Marlene Angell

OPPDRETTERE: Hanne Nærland Ånesen & Bernt Johan Winum

N UCH NJV-18 NORDJV-18 Fenomenets Insider At Ja-Sam NO51712/17	N UCH Tokiro D' Tyrisholt 18451/06	Okkoyomas Charlie 07639/97
		Suchine Dikita 11277/00
	N UCH Fenomenets Froot Loops NO41058/14	Ice White's Donky Kong NO30375/11
		Fenomenets All Eyes On Me NO55888/10
N UCH Fuji-San Real Mrs Jones FI53156/14	N FI DK UCH NV-14 NORDVV-18 Jasam's Oriental Grandson Of Cola NO38399/10	Jasam's Incredible Secret Of Cola 09669/08
		Noidens Wilma The Winner For Jasams S55172/2004
	FIUCH FIV07 FIJV07 Fuji-San Silver Star FIN52209/06	Fuji-San Formula One FIN18006/04
		Sagapo Hepsankeikka FIN12840/05

Jamasti's Prince Charming "Fenris"

REG.NR: NO41983/19 FØDT: 21.04.2019

EIER: Nora Pedersen

OPPDRETTERE: Cathrine Berglund & Marianne Zachariassen

N UCH Okkoyomas Bamse NO55451/09	N UCH Toffe Loffe's Cola Light 10037/02	Okkoyomas Alex 25426/95
		Aivlis Atilla Made For Kissa 02609/00
	N UCH Okkoyomas Tiara 19962/07	Okkoyomas Charlie 07639/97
		Okkoyomas Miss Arne D'becca 03914/02
C.I.B. N SE DK VDH UCH NJV-15 Jamasti's Gorgeous Lissi Of Dior NO45038/14	INT N SE DK UCH JWW-10 DKVV-17 Freddygårdens Natural Star NO40443/09	Freddygårdens Ice White Envy 03652/01
		Freddygårdens Alita Lady In White 08506/04
	N DK UCH DKV-15 Jamasti's Dior NO47208/11	Moalitz Niel Nariaki S33408/2007
		Tricoline's Alissa 22104/06

WILMAYA'S GOLDEN GIRL "ZELMA"

REG.NR: NO32139/19 FØDT: 01.01.2019

EIERE: Tone Botten & Tore Botten

OPPDRETTERE: Tone Botten & Tore Botten

N FI DK UCH NV-14 NORDVV-18 Jasam's Oriental Grandson Of Cola NO38399/10	INT NORD UCH Jasam's Incredible Secret Of Cola 09669/08	Jasam's Great Showman To Akido 19252/98
		Jasam's Interesting Silver Zabrina 05817/05
	EURJW-05 Noidens Wilma The Winner For Jasams S55172/2004	Fuji-San Ukyo Katayama FIN17331/00
		Noidens Hana S48332/97
C.I.B N SE DK UCH Wilmaya's Foreign Affair NO54238/18	SE UCH Vitaminas Heroic Yukio SE51557/2012	Chezzay's Heroic Helix S46628/2009
		Noidens Heroine Heartbreaker S60998/2009
	Wilmaya's Amaya Amazing Idol NO41751/09	Akiro Inspiring Idol 16166/04
		Minigårdens Dominique Wilma 02547/07

WILMAYA'S GRAND SLAM "GIZMO"

NY NORSK
CHAMPION

REG.NR: N032139/19 FØDT: 01.01.2019

EIERE: Tone Botten & Tore Botten

FORVERT: Bente Olsen

OPPDRETTERE: Tone Botten & Tore Botten

N FI DK UCH NV-14 NORDVV-18 Jasam's Oriental Grandson Of Cola N038399/10	INT NORD UCH Jasam's Incredible Secret Of Cola 09669/08	Jasam's Great Showman To Akido 19252/98
		Jasam's Interesting Silver Zabrina 05817/05
	EURJW-05 Noidens Wilma The Winner For Jasams S55172/2004	Fuji-San Ukyo Katayama FIN17331/00
		Noidens Hana S48332/97
C.I.B N SE DK UCH Wilmaya's Foreign Affair N054238/18	SE UCH Vitaminas Heroic Yukio SE51557/2012	Chezzay's Heroic Helix S46628/2009
		Noidens Heroine Heartbreaker S60998/2009
	Wilmaya's Amaya Amazing Idol N041751/09	Akiro Inspiring Idol 16166/04
		Minigårdens Dominique Wilma 02547/07

GlamGlow's Charming One "Boy"

REG.NR: KCAW00937202 FØDT: 20.01.2019

EIER: Monica Skauby

OPPDRETTERE: Aston, Bradkey & Bowen (UK)

GB CH Surianne Crystal Charmer KCSBI511CU	GB CH Ferrybelle Ice Master At Charney KCSBI485CS	Dalsetter Magnificent KCSB0394CL
		Charney Emeraruda Hoshi KCSBI326CQ
	GB CH Charney Firentse Of Surianne KCSBI672CT	Tawvale Uranaisha At Charney KCSB2562CQ
		Charney Ribon Hoshi KCAA02475604
GB CH Glamglow's Butter Me Up KCSBI246DC	Charney Kabon Kopi KC2982CU	We-Sedo Noblewhite Andrei KCAJ0902522
		Tanjobi Hoshi At Charney KCSBI609CN
	Charney Kikyo Hoshi KCSB2205DA	Kumiko Mizuiro KCSBI215CW
		Charney Firentse Of Surianne KCSBI672CT

Shigemi's Mitsuaki Ichiro Ai

REG.NR: NO47063/13 FØDT: 16.06.2013 EIER: Anita Irèn Dominguez

OPPDRETTET: Lise Kristine Sunnanå

Amadeus 19079/08	N UCH Jasam's Silver In Russia With Love 14763/03	Zorg V Rollenden Haus FIN31051/02
		Arinn's Bijin White Nippon D'akido 02444/01
	Moneva's Gretha Garbo 04301/04	Jasam's Snow White Xmas Romance 10925/03
		Anastasia 23643/98
Tricoline's F-Bianca Sachiko NO33025/10	INT NORD UCH Jasam's Incredible Secret Of Cola 09669/08	Jasam's Great Showman To Akido 19252/98
		Jasam's Interesting Silver Zabrina 05817/05
	Towada's Yikishitsu 09928/04	Samojas Raizo 12276/01
		Okkoyomas Ditay 16028/97

VINTERVETTREGLER:

- Ikke legg ut på lengre tur enn hunden har grunnkondisjon til, og ikke glem at hunden blir raskere sliten av å gå i løs snø.
- Husk pauser.
- Bruk riktig tilpasset sele, og glem ikke at valper og unghunder ikke skal trekke.
- Klipp hår mellom tredeputene, og bruk potesalve og sokker for å unngå kutt og såre labber.
- Ikke la hunden trekke på speilblank is.
- Husk riktig klær dersom hunden din trenger påkledning for ikke å fryse.
- Ha alltid med deg en liten førstehjelpspakke på lengre turer.
- Lagre telefonnummer til nærmeste veterinærkontor eller vakthavende veterinær, før turen starter.

Annonsepriser

Kennelnavn og kontaktinfo på siste side av bladet, to ganger i året i to år:

200 kr

Medlemskontingent

Grunnkontingent NKK: 220 kr

Medlemskontingent NJSK: 250 kr

Familiemedlem: 50 kr

Meld valpekjøpere inn i klubben!

Send inn liste med navn og adresse på dine valpekjøpere til Grethe Nykkelmo (leder@japansk-spisshund.net), slik at de kan få tilbud om medlemskap og kun betale grunnkontingent til NKK det første året.

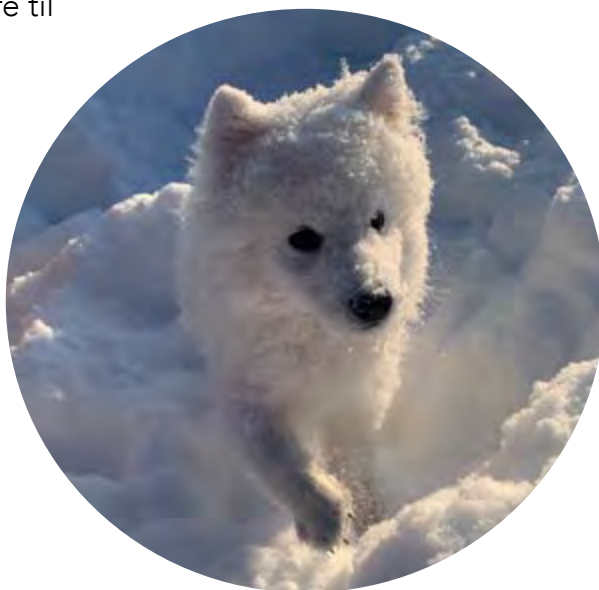
Dere kan også melde dem inn selv for samme pris.

Valpeformidler:

Ann-Helen Sørensen

Telefon: 905 10 943

E.post: ann-h-so@hotmail.com

Bli med i vår facebookgruppe "Norsk Japansk Spisshund Klubb"

Besøk vår nettside: japansk-spisshund.net

Oppdrettere av japansk spisshund

Kennel Grandelight

Grethe Malvik Nykkelmo
Mebondveien 73, 7580 Selbu
Tlf.: 98415145
E-post: grethny@gmail.com
www.123hjemmeside.no/grandelight

Kennel Donåsen

Monica Skauby
Samstadvengen 192, 7580 Selbu
monskauby@hotmail.com
www.donaasen.com

Kennel Dunlin

Elna Kleiv
Åmotsdavegen 1311 A
3844 Åmotsdal
Tlf.: 916 68 599
E-post: elkleiv@online.no
www.fjellbygd.com

Kennel Wilmaya

Tore og Tone Botten
Soplimkroken 12, 2332 Åsvang
Tlf.: 970 75 315
E-post: botten.tore@gmail.com
www.wilmaya.com

